

at der kom et fuldstændigt Beviis for hans Ustyrblighed for Dagen. Først efter hans Død bekjendte en Forbryder, der nu har lidt sin Straf, at det var ham, der ved en falsk Nøgle havde lukket sig ind og sat Ild paa. Snekermester Jørgensen tog fra Byen, etablerede sig udenfor denne, først paa eet Sted, hvor det ikke vilde gaae for ham, siden paa et andet, hvor det tegnede til at gaae bedre, men saa kom der en Sygdom, og den lidende Tilstand, hvori han var bragt ved den barbariske Behandling, bragte ham snart til at bukke under.

Ved at overveie, hvorledes dette har kunnet gaae for sig, har jeg ogsaa spurgt mig selv: Er der ikke ved disse Fængsler i Hovedstaden ansat en Læge og en Præst? Kunne denne Præst og denne Læge have gjort deres Pligt, naar de taale Sligt? Kunne de virkelig for Guds Afsyn sige, at de have oplyst deres Pligt som Embedsmænd ved denne Anstalt, naar de ikke blot have være Vidne til en saadan Behandling, — hvad der ikke lunde undgaaes — men have tiet dertil? Jeg kan ikke forstaae det, jeg kan ikke indsee, at disse Mænd forsvareligt have røgtet deres Embedsgjerning, naar de have været Vidne til en saadan Behandling, som, efter hvad jeg senere har hørt, ikke er enestaaende, og tiet dertil. Men nu, da Sagen er kommen frem, siger jeg: Kan Snekermester Jørgensen ikke faae anden Dpreiskning for sine Videlser, saa maa han faae den, at vi med hans Sag som Udgangspunkt tage alvorligt fat paa denne Ting, saa at Sligt ikke kan gjentage sig. Det vil jeg haabe, at hvilken Justitsminister, hvilken Regjering vi end have, hvorledes vi end stille os til hverandre i Partispørgsmaal, det maae vi være enige om, at der skal sættes en Stopper for, at Sligt kan gjentages.

Jeg skal nu stille min Forespørgsel, der lyder saaledes:

„Har Snekermester N. Jørgensen i Aaret 1858 paa Grund af, at han var mistænkt for at have anstiftet en Ildbrand i Studiestræde den 24de Januar s. A., været fængslet i et Tidrum af omtrent 9 Maanedes, og under denne Fængsling været sat i Arrest sammen med en fliffig og forhærdet Forbryder og i et

fugtigt og sumpigt Fængsel, saa at han i den Grad betoges af Høvelse og Betændelse og deraf følgende Smerter i Venene, at han neppe kunde staae?

Har dette været Tilfældet, er vedkommende Forhørsdommer da ikke heri gaaet ud over sin lovlige Myndighed? og, dersom dette maa besvares bekræftende, er der da fra det Offentliges Side gjort Skridt, eller vil der blive gjort Skridt til, at et saa grovt Misbrug af Embedsmyndigheden kan blive exemplarisk straffet?

Har Forhørsdommeren derimod været indenfor sin lovlige Myndigheds Omraade, idet han har behandlet en af Landets Borgere paa den ansførte Maade, blot paa Grund af at der var opstaaet en Mistanke om, at han havde begaaet en Forbrydelse, agter Justitsministeren da ikke snarest muligt at forelægge et Lovudkast for Rigsdagen, sigtende til at forebygge en sliq Behandling for Fremtiden?”

Justitsministeren: Da jeg først saae denne Forespørgsel anmeldt, glædede jeg mig over, at den var fremkommen, fordi der derved kunde blive Leilighed til at berigtige mangfoldige tildeels vrangte Forestillinger om denne Sag, som tidligere havde udbredt sig, men det gjør mig ondt, at den ærede Forespørger saa at sige allerede har fældet sin Dom i Sagen, uden at oppebie de nærmere Oplysninger, som maatte kunne fremkomme, og at han har grundet den alene paa Fortællinger fra den Paa-gjældendes Familie, det vil altsaa sige, fra ham selv. Jeg troer ikke, at dette er nogen tilstrækkelig Støtte til i saa stærke Udtryk som dem, der fremkom fra den ærede Forespørger, at træde op mod alle dem, der have havt med denne Sag at gjøre. Den frembyder iøvrigt ganske vist det Beklagelige, at en Mand har været mistænkt og arresteret i en lang Tid for en Forbrydelse, som det senere har viist sig, at han ikke havde begaaet; det er beklageligt, men det klæber ved den menneskelige Retfærdighed, at Sligt er muligt; jeg troer ikke, at der gives nogen Rettsforfatning, som vil kunne forebygge Muligheden af noget Saadant. Der var, hvad jeg dog ikke nærmere skal gaae ind paa, medmindre jeg bliver opfordret dertil, overmaade mange Omstændigheder, som vakte og maatte